

& Dispensator audientium voluptatis. &c. A καὶ οἰκονόμος τῆς τῷ ἀκουούντων ὑδονῆς καὶ οὐ
non tamis, sed Sylva ramis occultauit. &, non corpus velauit, Sed corporis pudore. & Repræsentatricem animi cupiditatēm. hoc autem simul & duplex, & ephiteton est. Quare poëma fit. & sic, Immensam im-
prohibitatis exuperantiam. Quam ob rem
poëticē dicentes, cum indecoro ridicu-
lum & frigus efficiunt, & obscurum pro-
pter loquacitatem. quando enim cognos-
centi indulcas, id dissoluit perspicuum B
offusione obscuritatis. Homines autem
duplicibus vtuntur, quando quid sine no-
mine sit, & oratio facile iungi possit, vt
Diem terere. Sed si multum sit, omnino
poëticum est. Quam ob rem vitissima est
duplex elocutio Dithyrambicis: isti enim
sunt pleni strepitus. Lingua autem Epicis.
res enim grandis est, & superba. Transla-
tio verò iambicis: his enim nunc vtuntur,
vt dictum est. Et præterea quartum fri-
gus in translationibus efficitur. Sunt eni-
m etiam translationes indecora, partim
quidem propter ridiculum, nam vtuntur
etiam Comici translationibus: partim ve-
rò propter rem grandem nimis & tragica-
m. Obscuræ autem, si longè petitz.
vt Gorgias, Pallidas, & exangues res: Tu
verò hæc turpiter seminasti, male autem
metisti. Poëticum enim est nimis: Et, vt
Alcidamas, Philosophiam propugnaculū D
legum. & Odysseam pulchrum humanæ
vita speculum. &, Nullum tale athyrma
poësi assertens. Omnia enim hæc minus ad
persuasionem apposita sunt ob ea, quæ di-
cta sunt. Illud autem Gorgiæ in hirundi-
nem, cùm aduersus ipsum volans demisif-
ser sterlus, optimè inter Tragicos: inquit
enim: Turpe sanè & Philomela. Aui enim
si id dixisset, non turpe: virginī verò turpe.
Recte igitur conuicium dixit, commemo-
rans, quod fuit, non quod est.

CAPUT IIII.

Est verò etiam imago translatio: dif-
fert enim parum. Nam cùm inquit de
Achille, Vtque Leo ruit, imago est: cùm
autem, Leo ruit, translatio. Etenim quia
ambo fortis sunt, appellavit transferendo
Leonem Achillem. Ut ille verò etiam i-
mago est in oratione. Sed raro, cùm poëti-
ca sit, eliciendæ autem sunt, vt translatio-
nes. Nam translatioes sunt differentes in
eo, quod dictum est. Sunt autem imagines,
vt quam Androtio in Idrieum, Similem
esse ex vinculis solutis canibus. illi enim
sicut est oīoy, bū Aī: dροπίσει: Ιδρεία, ὅποιοιος είσιν α

κλάσθεις, μήδη τοῖς τῷ ς κλάσθεις ἀπέκρι-
ψει καὶ τὸ σώμα παρίμπτειν, μήδη τῶν τὰ
σώματος αὔξανεις καὶ αἴρειμον τῶν τῆς φυ-
γῆς ἀπέβανται. τέτο δὲ ἀμφα, καὶ διπλοῦν, καὶ
διπλοῦν. ὡς ποιηματικὴ γένεται, καὶ οὗτος ἔξε-
δρον τὸ τῆς μοχθηρίας ἴσχεσολεῖ. διὸ ποιη-
τικῶς λέγοντες, τῇ αἱρετικῇ πὸ γελοῦν οὐδὲ
τὸ φυχεῖν ἐμποιᾶσθαι, καὶ τὸ χαριστεῖν
ἀλλὰ τὸ πολὺ, πιστὸς ποιητικόν. διὸ χριστ-
ματάπτη οὐτοῦ λέγεις τοῖς διδύμοις
ποιηταῖς οὗτος γόνος φρεάτεις αἵρετος γλώττῃ, ποιη-
τοποιεῖς σεμιών γόνος, καὶ αἱρετεῖς οὐτοῦ μετα-
φορεῖς τὸ τέταρτον τὸ φυχεῖν
ἐν ταῖς μεταφοραῖς γέγενεται εἰσὶ γόνοι καὶ με-
ταφορεῖς ἀφερεπεῖς, αἱ φύλοι, διὰ τὸ γελοῦν
χερῶνται γόνοι οἱ οὐρανοφόροι μεταφορεῖς
αἵρετοι, διὰ τὸ στεμνὸν ἄγαν καὶ τραχικὸν ἀστ-
φεῖς ἃ, αἱ πόρρωθεν. οἶον Γοργίας χλωρεῖ καὶ
έναιρε τὰ φεργάματα· σὺν ἡ τελείᾳ, αἴρεται
αἱρετεῖχες, κακῶν ἢ ἔθετος ποιητικῶν
γόνων καὶ ὁ Αἰλιαδέμας, πιὼ φιλοσο-
φίαν, διπτεῖχομα τῷ νόμῳ. καὶ τὸ Ο-
δύνασται, καὶ τὸν αὐθρωπόν τοιούτοις
καὶ οὐδὲν ποιεῖν ἀδύνατο τὸ ποιητ-
των, καὶ τὸ τέλος τῆς τεχνικῶν εἴπει γόνος, αἴρεται
γόνος Φερομήλα. ὅρισθαι μέρη γόνος, οὐ ἐποίειν, εἰς
αἴρετον παρέθεται, αἱρετοῦ γόνος. δέ οὖν ἐποιεῖται
τοιούτοις εἴπει γόνος, αἱρετοῦ γόνος.

Κεφαλὴ προτοτάτη.

Eπι τὸν καὶ οὐκόν μεταφορεῖς διαφέρει
γόνο μηκόντων τῷ γόνῳ εἰπεῖς τὸ Αἰλιαδέ,
οὐ. ἢ λέων ἐπορχυσεν, εἰκόνων δια-
σταν ἢ, λέων ἐπορχυσεν, μεταφορεῖς διὰ γόνο τὸ
αἱρετοῦ αἱρετοῖς εἴπει, τοσούτοις μετεπέ-
κατειλεῖται τὸ Αἰλιαδέ. χριστον τὸν εἰ-
κόνων καὶ ἡ λόγων ολιγάκις δέ ποιητικὸν γάρ
οἰσκέν δέ, ὅσπερ αἱ μεταφορεῖς μεταφορεῖς
γάρ εἰσι διαφέρουσα τῷ εἰρημένῳ. εἰσὶ δὲ
τοῖς εἰκόνις τῷ διεσθέμενοι καὶ εἰκόνα τε γόνος

πορεύεται.